

— obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnosi dwa zarzuty na poparcie skargi mającej na celu stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji EPSO z dnia 23 lipca 2018 r. oddalającej jego wniosek o odszkodowanie z tytułu udziału w konkursie EPSO/AST/111/10 oraz, po drugie, w razie potrzeby, decyzji z dnia 14 lutego 2019 r. oddalającej jego zażalenie.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 340 akapit drugi TFUE i oczywistych błędów w ocenie przy dokonanej przez stronę pozwaną analizie w przedmiocie trzech przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, obowiązku staranności i wynikającego z tego obowiązku uzasadnienia, że względu na to, że pozwana nie zajęła w zaskarżonych decyzjach stanowiska w przedmiocie rozwoju sytuacji w zakresie zażalenia dotyczącego dwóch przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii, a mianowicie istnienia zawinionego działania i związku przyczynowego.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2019 r. — BT/Komisja

(Sprawa T-315/19)

(2019/C 246/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BT (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 lipca 2018 r. o odmowie przyznania skarżącej renty rodzinnej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem warunku dotyczącego czasu trwania małżeństwa określonego w art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, gdyż, po pierwsze, wprowadza on arbitralną dyskryminację urzędników czynnie zatrudnionych w stosunku do urzędników, którzy przeszli na emeryturę. Po drugie, chociaż warunek dotyczący minimalnego stażu małżeńskiego wynoszącego rok jest zdaniem skarżącej odpowiedni dla zwalczania procederu zawierania fikcyjnych małżeństw, to minimalny staż małżeński wynoszący pięć lat jest według niej arbitralny, niewłaściwy i niesprawiedliwy. Po trzecie, tego rodzaju warunek prowadzi do niesprawiedliwego wyłączenia z kręgu osób uprawnionych do renty rodzinnej małżonka zmarłego urzędnika, z którym łączyły go wspólne plany życiowe.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1 d regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.
-

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2019 r. — Thunus i in./EBI**(Sprawa T-318/19)**

(2019/C 246/38)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Vincent Thunus (Contern, Luksemburg) i 7 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna, w tym zawarty w niej zarzut niezgodności z prawem,
- w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w rozliczeniach wynagrodzenia skarżących z lutego 2019 r., w której ustalono roczną waloryzację wynagrodzenia podstawowego, ograniczoną do 0,8% w 2019 r., a w rezultacie stwierdzenie nieważności podobnych decyzji zawartych w kolejnych rozliczeniach wynagrodzenia;
- w związku z tym zasądzenie od strony pozwanej:
 - odszkodowania za szkody materialne w zakresie (i) zaległego wynagrodzenia odpowiadającego zastosowaniu rocznej waloryzacji za 2019 r., czyli podwyżki o 1,2% za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.; (ii) zaległego wynagrodzenia odpowiadającego skutkom zastosowania rocznej waloryzacji w wysokości 0,8% za 2019 r. w odniesieniu do wynagrodzeń wypłacanych począwszy od stycznia 2019 r.; (iii) odsetek za zwłokę od należnego zaległego wynagrodzenia do czasu całkowitej spłaty należnych kwot, przy zastosowaniu stopy procentowej za zwłokę obliczonej na podstawie mającej zastosowanie w danym okresie stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowych, powiększonej o trzy punkty;
- w razie potrzeby, nakazanie pozwanej w ramach środków organizacji postępowania przedstawienia następujących dokumentów, jeżeli nie przedstawi ich sama:
 - decyzji Rady Dyrektorów EBI z dnia 18 lipca 2017 r. (CA/505/17);
 - sprawozdania podkomisji ds. wynagrodzeń dla Rady Dyrektorów z grudnia 2018 r.;